

Pic de Coma Pedrosa 2.949 m. – Sostre d'Andorra

Data: dimarts dia 30 d'agost de 2016

Participants (3): Joan Aubia, Pepe Vázquez i Toni Coll

Ascensions: Cim del Coma Pedrosa (2.949m.).

Hores totals marxa: 9h.15m. (7h.05m efectives, mes 2h.10m. descans).

Desnivell: 1.392m. (de 1.557m. a 2.949m.).

Distància aprox. recorregut: 16 Km. (8 Km. de pujada +8 Km. de baixada)

Itinerari: Sortim de casa el mateix dimarts de matinada, anem a Andorra, passem per la Massana, Erts i deixem el vehicle a (1.557m), en el petit aparcament davant del les últimes edificacions d'Arinsal. A les 7h. del matí iniciem l'excursió on fineix l'asfalt i neix el camí del Pla de l'Estany. Aquest camí té el transit restringit, s'enfila de valent fent un parell de llaçades i s'interna en el bosc. Aviat trobem els senyals vermells i blancs del GR-11.

Passada la caseta de tractament d'aigües trobem la primera bifurcació, deixem a mà dreta el camí del el Pla de l'Estany i continuem pel GR cap a ponent seguint un bocí de camí que aviat s'estreny i esdevé sender. Creuem primer el riu d'Arenys i tot seguit el de Coma Pedrosa, dos pontets de troncs estalvien qualsevol dificultat.

Al principi anem per bosc de pi blanc, però aviat es substituït pel negre, també hi sovinteja el roure i alguns rodals d'abet. Entre les diferents tonalitats de verd les flors fúcsia del neret i els fruits rogencs de la moixera de guilla ornamenten tot el bosc humit que encatifa la obaga fins el collet de Coma Pedrosa (2.224m).

Superat el collet veiem el refugi a mà esquerra, però no ens hi atansem, continuem creuant l'altiplà pel sender que avança cap a l'Oest, s'enfila pel vessant oriental del pic de Sanfons i gira cap al Nord directe a la portella de Baiau. Passem vora les basses d'Estany Negre i tot seguit deixem els senyals del GR i continuem enfilant-nos per la llarga carena meridional del Coma Pedrosa, la progressió és entretinguda però segura gràcies a la traça marcada amb punts grogs. A les 11h.50m. arribem al sostre d'Andorra i podem identificar la majoria de les muntanyes que ens envolten gràcies a les quatre taules d'orientació instal·lades vora el cim en els últims temps.

Sembla ser que la primera ascensió documentada data del 22 de setembre de 1858, però no seria del tot desassenyat pensar en Carlemany com el primer conqueridor, tenint en compte la llegenda del cim de Fontargent, on hi va deixar clavada l'anella on lligava el seu cavall quan foragitava sarraïns. I al cap dels anys al ser trobada, la gran anella de ferro forjat s'havia transformat en l'or que va originar la prosperitat dels andorrans.

